

متن پرسش

سلام استاد عزیز خسته نباشید: ۱. در بحث وحدت وجود اراده انسان هم از نوع وجود هست و بایستی آن اراده هم مال خدا باشد پس می شود گفت که خدا گناه می کند اگر نه پس چگونه است بحث اراده و اختیار در وحدت وجود؟ ۲. شما فرمودید تمام انبیا مصداق مخلصین هستند پس چرا جناب یوشع علیه السلام می فرماید شیطان آن را از یادم برد؟ سندی هست که همه پیامبران از مخلصین بوده اند؟ ۳. اگر مقامات پیامبران اکتسابی نیست پس چرا حضرت ابراهیم مقام امامت و... را بعد از ابتلائات بدست می آورد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- عنایت بفرمایید که اراده به معنای انجام فعل و ترک فعل است و آنچه که خداوند برای انسان اراده کرده است، اراده‌ی انسان است و نه فعل انسان. و از این جهت اراده‌ی انسان مربوط به خدا می‌باشد و فعل انسان مربوط به خود انسان. که بحث آن در جزوه‌ی «جبر و اختیار» شده است ۲- در روایت از معصوم داریم که انبیاء جزء مخلصین‌اند و حضرت علامه در تفسیر سوره‌ی کهف، موضوع حضرت یوشع بن نون را این‌طور مطرح می‌کنند که شیطان نمی‌تواند انبیاء را به گناه بکشاند، ولی تأثیر شیطان در حدّ به فراموشی‌کشاندن آن‌ها در امور عادی و یا بیمارکردن آن‌ها در امور بدنی از طریق شیطان، از آن‌ها برداشته نشده است ۳- در مورد امامت حضرت ابراهیم «علیه‌السلام» همان‌طور که قرآن می‌فرماید آن امامت، جعل الهی است هرچند که نیاز به مقدماتی دارد. ولی این‌طور نیست که هرکس آن مقدمات را طی کند، امامت برای او محقق می‌شود. موفق باشید